

Joel, 2.kapitola, 12.-13.verš: Navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce – ne oděv; navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nanejvýš milosrdný.

List Filipským, 3.kapitola, 17. - 4.kapitola, 1.verš: Napodobujte mne. Hledte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal a nyní to s pláčem opakuji, žijí jako nepřátelé Kristova kříže; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem břicho a jejich chloubou to, zač by se měli stydět, neboť smýšlejí přízemně. My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit. Moji bratří (a sestry), které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní.

Lukášovo evangelium, 13.kapitola, 31.-35.verš: V tu chvíli přišli někteří farizeové a řekli mu: „Rychle odtud odejdi, protože Herodes tě chce zabít.“ On jim řekl: „Jděte a vyřídte té lišce: Hle, já vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dojdu do svého cíle. Avšak dnes, zítra i pozítří musím jít svou cestou, neboť není možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalém. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, ve svém domě zůstanete sami. Pravím vám, že mě neuzříte, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“

Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Hospodinově.

Co to bylo za chvíli, kterou si vybrali farizeové a přišli za Ježíšem? Ježíš procházel městy i vesnicemi a učil. Vždycky s ním měli farizeové potíže. V této chvíli mluvil o nepravých učednících, které Hospodář nepustí za dveře, které předtím zavřel. Ačkoli se mnozí budou snažit Hospodáře přesvědčit, že s ním přece jedli a pili a na jejich ulicích je učil, on jim odpoví: neznám vás, kteří se dopouštíte bezpráví. Jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední. Farizeové se pokoušejí Ježíše zbavit, aby lidi neučil jinak než oni a neodváděl je od vlivu, který mají. Dnes mu zdánlivě pomáhají a varují ho před králem Herodem. Nakonec mu budou usilovat o život sami. Ježíš vzkazuje farizeům a králi, jak málo na ně dá. On poslouchá Boží vůli, která ho nakonec přivede do Jeruzaléma, aby tam završil spásné dílo pro svět. Nyní však je ještě čas na jiný úkol, který je mu svěřen: učit, uzdravovat a přivádět tak lidi k uvěření, že je poslán od Boha.

Ježíš říká, že ho už farizeové neuvidí, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknou: Požehnaný (král), který přichází ve jménu Hospodinově. Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Hospodinově. Listovala jsem v evangeliu, abych našla znění těchto slov vyvolávaných lidmi, když doprovázeli Ježíše vjíždějícího do Jeruzaléma na oslátku. V 19. kapitole čteme: Požehnaný (král), který přichází ve jménu Hospodinově. (Jiný překlad: Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Hospodinově.) A někteří farizeové ze zástupu, místo provolávání, mu řekli: „Mistře, napomeň své učedníky!“ Odpověděl: „Budou-li oni mlčet, bude volat kamení.“ Farizeové a s nimi část Izraele dosud Ježíše jako Krále a Spasitele nepoznali. Ježíš dokonce pláče nad Jeruzalémem a volá: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji!

A do třetice, zpíváme v Liturgii: „Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně, Hospodin v něm sám tu zjevuje se nám.“ Ve chvíli pozvání ke stolování s Ježíšem, očištění Boží milostí od našich doznaných hříchů, zpíváme radostně tato slova. Pán Ježíš k nám ve svém Duchu přichází a my můžeme prožít hostinu s ním. Nechybí tu, naopak on vše k Hostině připravil a zve nás k ní. Je to radostná chvíle, ale zároveň vážná, kdy si máme naposled projít v myšlenkách, zda jsme k hostině připraveni a pokud ne, pak se modleme a číňme dále pokání. Tím, že slavíme Večeři Páně pravidelně, máme příležitost také pravidelně rovnat svůj život podle Boží vůle. Proto doznáváme své chyby, proto ve chvíli ztišení procházíme svoje chování v uplynulém týdnu a hledáme sílu k napravení toho, co se nám nepovedlo, kde jsme zklamali, kde jsme nepomohli, kde jsme byli neteční k nouzi druhého a ani mu neřekli laskavé slovo, nemluvě už o další pomoci. To se pak chováme jako farizeové, dovolávající se toho, že Ježíše znají, jedli a pili s ním, ale také uslyšíme: „neznám vás.“ Na 2.postní neděli, která je nazývána „Rozpomeň se“, máme příležitost uvědomělé přípravy na pozvání k svátostné hostině – k Večeři Páně. A prosíme, rozpomeň se na slitování svá, Hospodine!